

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 5Co/800/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214201082  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4214201082.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Borisa Minksa v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: X. O., rod. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X., F. XXXX/X, o zaplatenie 207,06 Eura istiny s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 9. júla 2014, č. k. 10C/131/2014-43, takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 OSP) rozsudkom zo dňa 9. júla 2014, č. k. 10C/131/2014-43 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol návrh a odporkyni nepriznal náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že navrhovateľ sa návrhom došlým súdu dňa 23. 01. 2014 domáhal zaviazania odporkyne na zaplatenie 207,06 Eur, úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 11. 03. 2010 do 10. 09. 2010 vo výške 4,65 Eur, ročného úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 207,06 Eur od 11. 09. 2010 do zaplatenia a trov konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku 16,50 Eur a z trov právneho zastúpenia 67,10 Eur. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 24. 03. 2011 s postupcom SLSP a.s., postupca mu postúpil svoju pohľadávku voči odporkyni vyplývajúcu zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 212091960 uzavretej dňa 03. 10. 2005. Na základe tejto zmluvy SLSP a.s. poskytla odporkyni peňažný úver vo výške 1.092,08 Eur, ktorú mala odporkyňa splácať v mesačných splátkach vo výške 29,58 Eur, vždy k 10. dňu v mesiaci. Túto svoju povinnosť si riadne neplnila a do 10. 09. 2007 z úveru uhradila len sumu 654,49 Eur. Pohľadávka postupcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2.034,23 Eur, ktorá pozostáva z istiny 1.6013,95 Eur (zrejme 1.613,95 eura - pozn. odvolacieho súdu), riadneho úroku 151,24 Eur a úroku z omeškania 269,04 Eur. V tomto konaní si uplatňuje voči odporkyni iba splátky splatné od 10. 03. 2010 do 10. 09. 2010 v počte 7 a celkovej výške 207,06 Eur.

Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. konal v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu navrhovateľa.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila, navrhla ho v celom rozsahu zamietnuť pre premlčanie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní. Poukázala na to, že predmetom konania sú splátky úveru splatné od 10. 03. 2010 do 10. 09. 2010, pričom návrh bol podaný 23. 01. 2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Súd vykonal vo veci dokazovanie okrem výsluchu odporkyne aj Zmluvou o splátkovom úvere č. 0212091960 uzavretej medzi SLSP a.s. a odporkyňou dňa 03. 10. 2005, Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 12. 04. 2011, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE uzavretej medzi SLSP a.s. a navrhovateľom dňa 24. 03. 2011, Prílohou č. 1 k tejto zmluve a pokusom o zmier zo dňa 20. 12. 201 a vykonaným dokazovaním ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Slovenská sporiteľňa a.s. a odporkyňa uzatvorili dňa 03. 10. 2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0212091960, na základe ktorej veriteľ poskytol odporkyňi úver vo výške 32.900,- Sk na dohodnuté úroky 17,30 % ročne. Úver sa odporkyňa zaviazala splácať vo výške 891,- Sk mesačne spolu s poplatkom za správu úveru v mesačnej výške 50,- Sk k 10. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 10. 11. 2005 posledná 10. 09. 2010. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE uzavretej 24. 03. 2011 SLSP a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči odporkyňi vyplývajúci zo Zmluva o splátkovom úvere navrhovateľovi, čím sa navrhovateľ stal aktívne legitimovaným účastníkom v tomto konaní. V čase postúpenia pohľadávky táto činila 2.034,23 Eur. Predmetom tohto konania sú však len splátky splatné od 10. 03. 2010 do 10. 09. 2010 spolu v sume 270,06 Eur (7 splátok po 29,58 Eur).

Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 06. 2006, podľa § 1 písm. a, b/, § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30. 06. 2007 a § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31. 12. 2007a uviedol, že podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom ich charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom *lex specialis*, a preto ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z. z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Daný právny vzťah založený Zmluvou o splátkovom úvere súd s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia posúdil ako občianskoprávnu vec - spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko z nej nevyplýva, že by odporkyňi bol poskytnutý spotrebiteľský úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (doplneného Zákonom č. 102/2014 s účinnosťou od 01. 05. 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Citujúc ustanovenia § 100 ods. 1, 2 a § 101 Občianskeho zákonníka poukázal na to, že premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdna vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou. Premlčanie je teda uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané. Použitie tejto námietky má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Právo môže byť vykonané po prvý raz, keď vznikne možnosť na jeho základe podať návrh na súd, teda obvykle vtedy, ak je záväzok splatný.

Predmetom konania sú splátky úveru, ktoré právo sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Návrh bol doručený súdu 23. 01. 2014, teda všetky splátky splatné do 23. 01. 2012 sú premlčané. Nakoľko navrhovateľ sa domáha zaplatenia splátok splatných 10. 03. 2010 až 20. 09. 2010 súd konštatoval, že jeho pohľadávka je v celom rozsahu premlčaná. Vzhľadom na ustanovenie § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 01. 05. 2014, ako aj na námietku premlčania vznesenú odporkyňou súd s poukazom na ustanovenie § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka návrh zamietol pre premlčanie.

Úspešnej odporkyňi súd podľa tohto ustanovenia 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žiadne trovy jej nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Poukazujúc na ustanovenia § 387 ods. 1, § 392 ods. 2 a § 397 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), ktoré citoval, zastáva názor, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia OBZ, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno-závazkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Predmetný záväzkový vzťah je nutné posudzovať v zmysle ustanovení OBZ aj s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo/3/2011 zo dňa 28. 04. 2011 a sp. zn. 6 MCdo/4/2012 zo dňa 27. 03. 2013 a na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co/132/2013 zo dňa 21. 11. 2013 a sp. zn. 15Co/28/2013 zo dňa 30. 11. 2013, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9 Co/138/2013 zo dňa 20. 02. 2014. Odvolateľ ďalej konštatoval, že aj podľa komentára k § 52 OZ k spotrebiteľským zmluvám od prof. R. T., O., pri uplatňovaní jednotlivých právnych prostriedkov je však veľmi dôležité posúdiť, akého charakteru je spotrebiteľská zmluva. Či ide o zmluvu občianskoprávneho charakteru alebo obchodno-právneho charakteru. Má to zásadný význam pri uplatňovaní práv spotrebiteľa. Iba v jednom prípade - práva na ochranu pred neprimeranými podmienkami je úprava jednotná a spoločná bez ohľadu na to, o akú zmluvu ide. Spotrebiteľské zmluvy možno rozlišovať jednak v užšom a jednak v širšom ponímaní. Podľa § 52 OZ je spotrebiteľskou zmluvou „každá zmluva bez ohľadu na právnu formu“, bez odkazu na Obchodný zákonník. ... Avšak, pokiaľ pôjde o ostatné právne prostriedky bude práve dôležité posúdiť, či ide o zmluvu občianskoprávnu alebo obchodno-právnu, pretože v mnohých prípadoch bude potrebné aplikovať všeobecnú úpravu v týchto kódexoch (napr. úprava o premlčaní, výške úrokov z omeškania, uplatnenia zodpovednosti za vady či o náhrade škody).

Navrhovateľovi teda vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 OSP ho zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa, resp. v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 a 3 OSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil voči odporcovi trovy konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom i odvolacom konaní, pričom trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania pozostávajú z jedného úkonu právnej služby (podanie odvolania) vo výške 23,90 eura s DPH a režijného paušálu k úkonu právnej služby vo výške 9,65 eura s DPH, spolu 33,55 eura s DPH.

Odporkyňa sa, napriek výzve súdu prvého stupňa, k odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 OSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 OSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 OSP) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z. z.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd považuje rozhodnutie okresného súdu za vecne správne vo výroku vo veci samej i výroku o náhrade trov konania a čiastočne sa stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Z tohto dôvodu sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzí len na odpovede na odvolacie námietky navrhovateľa.

Podstatou rozhodnutia okresného súdu je záver, že nárok žalobcu je premlčaný z dôvodu, že pohľadávka navrhovateľa (jeho právneho predchodcu, od ktorého nadobudol navrhovateľ pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávky) je premlčaná.

S účinnosťou novely Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom č. 153/2004 Z. z. od 01. 04. 2004 sa posilnila právna ochrana na vzťahy po i na vzťahy spred účinnosti tohto zákona.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy úpravu premlčania vôbec neobsahoval, pričom takáto úprava je obsiahnutá v dvoch právnych predpisoch, a to v ust. § 387 a nasl. Obchodného zákonníka a ust. § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právna úprava premlčania obsiahnutá v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ ani nemôže vzdať. S poukazom na to, aj napriek tomu, že v danom prípade ide o zmluvný typ upravený v zmysle § 497 až § 507 Obchodného zákonníka, s prihliadnutím na to, že ide o zmluvu spadajúcu pod režim Zákona o spotrebiteľských úveroch, bolo dôvodné predmetnú zmluvu posudzovať podľa citovaného zákona, ako aj ustanovení Občianskeho zákonníka, a to i v otázke premlčania práva navrhovateľa. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že hoci má zmluva o spotrebiteľskom úvere charakter absolútneho obchodu, neprestáva byť zmluvou spotrebiteľskou. Pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré predstavujú širší pojem, má z hľadiska aplikovateľnosti absolútnu prednosť Občiansky zákonník, keďže aplikácia Obchodného zákonníka prichádza do úvahy až po uplatnení spotrebiteľského práva. Z hľadiska poradia aplikovateľnosti v prípade spotrebiteľských zmlúv Obchodný zákonník celkom alebo z časti musí ustúpiť nutnej prioritnej aplikácii spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, t.j. aplikácii Občianskeho zákonníka. Normy obchodného práva sú totiž v prípade spotrebiteľských zmlúv použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá tu má z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie.

Vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania súd prvého stupňa preto dospel k správne mu záveru o premlčaní práva navrhovateľa, hoci v odôvodnení napadnutého rozsudku nesprávne uviedol, že všetky splátky splatné do 23. 01. 2012 sú premlčané vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, keďže návrh bol na súd podaný dňa 23. 01. 2014 a navrhovateľ sa domáha zaplatenia splátok splatných 10. 03. 2010 až 10. 09. 2010.

Z návrhu na začatie konania zo dňa 10. 01. 2014, ktorý navrhovateľ podal na súd prvého stupňa 23. 01. 2014, totiž vyplýva, že navrhovateľ sa proti odporkyni domáhal, aby jej súd rozhodnutím, či už platobným rozkazom alebo rozsudkom, uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 207,06 eura spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 11. 03. 2010 do 10. 09. 2010 vo výške 4,65 eura a ročný úrok z omeškania 9 % zo sumy 207,06 eura od 11. 09. 2010 do zaplatenia. Z uvedeného vyplýva, že trojročná premlčacia doba ohľadom poslednej z uplatnených splátok v sume 29,58 eura uplynula dňa 10. 09. 2013, a keďže odporkyňa uplatnila námietku premlčania voči uplatneným nárokom navrhovateľa, ktorého návrh na súd bol podaný až 23. 01. 2014, potom súd prvého stupňa správne rozhodol vo výroku napadnutého rozsudku, keď návrh navrhovateľa zamietol v dôsledku premlčania práva.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak nebolo vykonané v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčanie právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba

je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení premlčanie práva nastáva, ak a/ uplynie zákonom stanovený čas pre výkon subjektívneho práva a b/ veriteľ v ňom nevykoná (neuplatní) svoje právo na súde. V tejto fáze premlčania veriteľovi premlčané právo zostáva naďalej zachované, dlžníkovi zostáva naďalej povinnosť dlh splniť, nastáva rozhodujúci právny účinok premlčania spočívajúci v tom, že dlžníkovi vzniká oprávnenie, dovoľať sa v konaní pred súdom premlčania a tým spôsobiť zánik nároku

patriaceho do obsahu subjektívneho práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti. Je výlučne na úvahe a dispozícii dlžníka, či sa premlčania dovoľá. Ak veriteľ po márnom uplynutí premlčacej doby svoje právo vykoná (uplatní) podaním žaloby na súde a dlžník sa dovoľá premlčania, dochádza k zániku nároku, t.j. subjektívne právo prestalo byť dovolaním sa premlčania na súde autoritatívne vynútiteľné. Aby premlčanie malo za následok zánik nároku musia byť splnené kumulatívne tieto skutočnosti a/ márne uplynutie premlčacej doby a b/ dovolanie sa premlčania v konaní pred súdom dlžníkom. Dovolanie sa premlčania po uplynutí premlčacej doby vyvoláva nasledovné právne účinky - a/ súd, ak je dovolanie sa premlčania právne opodstatnené, nemôže veriteľovi premlčané právo priznať; tento právny účinok sa prejavuje nielen vo vzťahu k istine, ale aj k príslušenstvu, b/ právoplatný rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol pre premlčanie, tvorí pre novú žalobu v tej istej veci prekážku rozsúdenej veci (res iudicata), c/ ani v takomto prípade právo veriteľa nezaniká, je oslabené o nárok; naďalej trvá v podobe tzv. naturálneho práva a tomu zodpovedajúcemu naturálnemu záväzku. Dovolať sa premlčania možno v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Dovolanie sa premlčania a s tým spojené procesné otázky. Procesným následkom dovolania sa premlčania, ak je právne opodstatnené, je zamietnutie žaloby. Prejav vôle smerujúci k dovolaniu sa premlčania musí byť urobený v konaní pred súdom; ústne na pojednávaní alebo písomným podaním adresovaným súdu. Všeobecná premlčacia doba pre obchodno-právne vzťahy je podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka štvorročná, zatiaľ čo v občianskoprávných vzťahoch sa v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka právo premlčí za tri roky odo dňa, keď sa mohlo vykonať prvý raz. Postavenie dlžníka v obchodno-právnych vzťahoch je teda podstatne nevýhodnejšie, pretože dlžník musí čeliť dlhšiemu obdobiu neistoty, v ktorom môže veriteľ súdne uplatniť svoj nárok bez rizika úspešného vznesenia námietky premlčania.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vrátane výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 OSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

V odvolacom konaní mala odporkyňa plný úspech, preto jej podľa § 142 ods. 1 OSP vzniklo právo na náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi, odporkyňa si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a z obsahu spisu jej ani žiadne trovy nevyplývajú, preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení niektorých zákonov).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.